

Sygn. akt II CZ 193/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa K. P.

przeciwko Gminie C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 kwietnia 2012 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 16 września 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 16 września 2011 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki od wyroku z dnia 18 marca 2011 r. Sąd wskazał, że warunkiem dopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej jest uprzednie wystąpienie w ustawowym terminie o doręczenie odpisu orzeczenia Sądu II instancji z uzasadnieniem. Wniosek powyższy był spóźniony stąd doręczenie odpisu orzeczenia należało uznać za nieskuteczne.

Skarżąca w zażaleniu na to postanowienie zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 398⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 387 § 1 i 3 k.p.c. przez przyjęcie, iż nie zostały zachowane procesowe wymogi przewidziane w tych przepisach. Przyznając uchybienie terminu, podniosła, że nie była obecna przy ogłaszaniu orzeczenia, od pracownika Sądu uzyskała później błędną informację o niedopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej, ponadto wniosek o doręczenie odpisu orzeczenia Sądu II instancji z uzasadnieniem traktowała jednocześnie jako wniosek o przywrócenie terminu. Powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie złożonej skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Stosownie zaś do art. 387 § 3 k.p.c., orzeczenie z uzasadnieniem doręcza się stronie która, w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, zażądała jego doręczenia. Przepis art. 398⁵ k.p.c. należy rozumieć w ten sposób, iż termin dwumiesięczny liczony jest od doręczenia odpisu orzeczenia dokonanego w sposób prawidłowy, tj. zgodnie z wymaganiami przewidzianymi w art. 387 § 3 k.p.c. To z kolei oznacza, że tylko wtedy gdy strona zażądała w terminie tygodniowym od ogłoszenia orzeczenia doręczenia jej jego odpisu wraz z uzasadnieniem, można mówić, iż spełniony został wstępny wymóg wniesienia skargi kasacyjnej. Jeżeli strona z takim wnioskiem nie wystąpiła, bądź złożyła go z opóźnieniem, przewidziany w art. 398⁵ k.p.c. dwumiesięczny termin do złożenia skargi kasacyjnej w ogóle nie rozpoczyna biegu. Wniesiona skarga podlega wówczas odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Wyrok Sądu II instancji, zaskarżony odrzuconą skargą kasacyjną, zapadł dnia 18 marca 2011 r., a termin do wystąpienia z wnioskiem o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem upłynął w dniu 25 marca 2011 r. Wniosek, złożony w dniu 7 kwietnia 2011 r., był zatem spóźniony, a podjęta w jego następstwie czynność doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem jako procesowo bezskuteczna nie otworzyła terminu wniesienia skargi kasacyjnej. Nie odpowiada stanowi rzeczy twierdzenie powódki, że wniosek ten był równoznaczny z inną czynnością procesową, tj. wnioskiem o przywrócenie terminu, gdyż przeczy temu treść wymienionego pisma. Zarzut udzielenia przez pracownika Sądu błędnej informacji telefonicznej co do braku zaskarżalności orzeczenia dla oceny zachowania terminu pozbawiony jest znaczenia.

W tym stanie rzeczy trafnie Sąd II instancji zakwalifikował wniosek powódki z dnia 7 kwietnia 2011 r. o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem jako (oparty na art. 9 k.p.c.) wniosek o doręczenie odpisu sentencji wyroku wraz z uzasadnieniem w celu informacyjnym. Zgodnie z tym przepisem, realizującym zasadę jawności procesu cywilnego, strony mają prawo otrzymywać odpisy z akt sprawy, zatem mogą w każdym czasie zwrócić się o doręczenie im odpisu wyroku, a w wypadku sporządzenia także jego uzasadnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2005 r., III PZ 1/05; z dnia 7 stycznia 2003 r. I PZ 104/02, OSNP 2004 r., nr 13, poz. 231; z dnia 11 grudnia 1996 r., I PKN 45/96, OSNAPiUS 1997 nr 14 poz. 254).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.